16-12-19 پراتهہ مُرلي اوم شانتي ’’باپدادا‘‘ مڌوبن

’’مٺڙا ٻچا - اَپار خوشي ۽ نشي ۾ رهڻ جي لاءِ ديهہ اَڀمان جي بيماري ڇوڙ پرڀريت ٻُڌي بڻو، پنهنجي چلن سڌارو‘‘

پرشن :- ڪن ٻچن کي گيان جو اُلٽو نشا نه چڙهہ سگهندو آهي؟

اُتر :- جو باپ کي يٿارٿ ڄاڻي ڪري ياد ڪندا آهن، دل سان باپ جي مهما ڪندا آهن، جن جو پڙهائي تي پورو ڌيان آهي اُنهن کي گيان جو اُلٽو نشا نه چڙهہ سگهندو. جو باپ کي ساڌارڻ سمجهندا آهن اُهي باپ کي ياد ڪري نه سگهندا. ياد ڪن ته پنهنجو سماچار به باپ کي اوشيہ ڏين. ٻچا پنهنجو سماچار نه ٿا ڏين ته باپ کي خيال چلندو ته ٻچا ڪٿي مورڇت ته نه ٿي ويا؟

اوم شانتي . باپ ويهي ٻچن کي سمجهائيندا آهن، ٻچا، جڏهن ڪو نئون ايندو آهي ته اُن کي پهرين حد ۽ بيحد، ٻنهي باپ جو پريچيہ ڏيو. بيحد جو بابا يعني بيحد جي آتمائن جو باپ. هو حد جو باپ، هر هڪ جيو آتما جو الڳ آهي. هي نالج به سڀ هڪ رس ڌارڻ نه ڪري سگهندا. ڪو هڪ پرسينٽ، ڪو 95% ڌارڻ ڪندا آهن. هي ته سمجهہ جي ڳالهہ آهي. سوريونسي، چندرونسي گهراڻا هوندا نه. راڄا، راڻي تہ پرجا. پرجا ۾ سڀ پرڪار جا منش هوندا آهن. پرجا يعني ٻاهريان پرجا. باپ سمجهائيندا آهن هي پڙهائي آهي، هر هڪ پنهنجي ٻُڌي انوسار ئي پڙهندا آهن. هر هڪ کي پنهنجو پنهنجو پارٽ مليل آهي. جنهن ڪلپ پهرين جيتري پڙهائي ڌارڻ ڪئي آهي، اوتري ئي ڪندا آهن. پڙهائي ڪڏهن ڇپي نه رهي سگهندي آهي. پڙهائي انوسار پد به ملندو آهي. باپ سمجهايو آهي، اڳتي هلي اِمتحان هوندا. بغير اِمتحان جي ٽرانسفر ٿي نه سگهندي. ته پوءِ پڇاڙي ۾ سڀ معلوم پوندو. پرنتو پاڻ به سمجهي سگهو ٿا ته اسان ڪهڙي پد جي لائق آهيون؟ ڀل لڄ جي ماري سڀ هٿ اُٿا ليندا آهن پرنتو سمجهي سگهندا آهن، اهڙا اسان ڪيئن ٿا بڻجي سگهون! پوءِ به هٿ اُٿا ڏيندا آهن. هي به اَگيان ئي چئبو. باپ ته جهٽ سمجهي ويندا آهن ته اِن کان ته ڄاڻندڙ عقلمند اسٽوڊنٽ ۾ هوندا آهن. هو سمجهندا آهن اسان اسڪالرشپ وٺڻ لائق نه آهيون، پاس نه ٿينداسين. هو سمجهندا آهن، ٽيچر جو پڙهائيندو آهي اُن ۾ اسان ڪيترا مارڪس وٺنداسين؟ اهڙو ٿورئي چوندا ته اسان پاس وِد آنر ٿينداسين. هتي ته ڪيترن ٻچن ۾ ايتري به عقل نه آهي، ديهہ اَڀمان گهڻو آهي. ڀل آيا آهن هي (ديوتا) بڻجڻ جي لاءِ پرنتو اهڙي چلن به ته گهرجي. باپ چوندا آهن وناش ڪالي وپريت ٻُڌي ڇو ته قائدي سر باپ سان پريت نه آهي.

باپ تم ٻچن کي سمجهائيندا آهن ته وناش ڪالي وپريت ٻُڌي جو يٿارٿ ارٿ ڇا آهي؟ ٻچا به پورو نه سمجهي سگهندا آهن ته پوءِ هو ڇا سمجهندا؟ باپ کي ياد ڪرڻ، هي ته ٿي گپت ڳالهہ. پڙهائي ته گپت نه آهي نه. پڙهائي ۾ نمبروار ٿيندا آهن. سڀ هڪ جهڙا ٿورئي پڙهندا. بابا سمجهندا آهن پاڻ ته بيبي آهي. اهڙي بيحد جي باپ کي ٽن

تین، چار چار ماس یاد ہی نہیں کرتی ہے۔ معلوم کیسی پری کہ یاد کرتی ہے؟ باپ کو پتر تک نہیں لکھتی کہ بابا میں کیسی کیسی چل رہا ہوں، کیا کیا سروس کرتا ہوں؟ باپ کو بچوں کی کتنی فکر رہتی ہے کہ کہاں بچہ مورچھت تو نہیں ہو گیا ہے۔ کہاں بچہ مر تو نہیں گیا؟ کوئی تو بابا کو کتنا اچھا اچھا سروس سماچار لکھتی ہے۔ باپ بھی سمجھتی، بچہ جیتا ہے۔ سروس کرنی والی بچی کبھی چھپ نہیں سکتی۔ باپ تو ہر بچی کا دل لیتی ہے کہ کونسا بچہ کیسا ہے؟ دیہہ ابھیمان کی بیماری بہت کڑی ہے۔ بابا مرلی ۾ سمجھاتی ہے، کئیوں کو تو گیان کا نشا چڑھ جاتا ہے، اہنکار آ جاتا ہے پھر یاد ہی نہیں کرتی، پتر بھی نہیں لکھتی۔ تو باپ بھی یاد کیسی کرینگی؟ یاد سین یاد ملتی ہے۔ ابھی تم بچی باپ کو یتھارتھ جان کر یاد کرتی ہو، دل سین مہما کرتی ہو۔ کئیں بچی باپ کو سادھارن سمجھتی ہے اس لیئی یاد نہیں کرتی۔ بابا کوئی بھبکا آد تھوڑیئی دکھائینگا۔ بھگوانو واچیہ، میں تمہین وشو کی راجائی دینی کی لیئی راج یوگ سکھلاتا ہوں۔ تم ایسی تھوڑیئی سمجھتی ہو کہ ہم وشو کی بادشاہی لینی کی لیئی بیحد کی باپ سین پڑھتی ہے۔ یہہ نشا ہو تو اپار خوشی کا پارا سدا چڑھا رہی۔ گیتا پڑھنی والی بھل کہتی ہے شری کرشن بھگوانو واچیہ، میں راج یوگ سکھلاتا ہوں، بس۔ انہین راجائی پانی کی خوشی تھوڑیئی رہینگی۔ گیتا پڑھ کر پوری کی اور گئی اپنی اپنی دھندی دھوری ۾۔ تمکو تو ابھی بدھی ۾ ہے کہ ہمکو بیحد کا باپ پڑھاتی ہے۔ انہین ایسا بدھی ۾ نہیں آئینگا۔ تو پہلی پہلی کوئی بھی آئی تو انکو دو باپ کا پریچیہ دینا ہے۔ بولو بھارت سورگ تھا، ابھی نرک ہے۔ یہہ کلھیگ ہے، اسی سورگ تھوڑیئی کہینگی۔ ایسی تو نہیں کہینگی کہ ستیگ ۾ بھی ہے، کلھیگ ۾ بھی ہے۔ کسکو دکھ ملا تو کہینگی نرک ۾ ہے، کسکو سکھ ہے تو کہینگی سورگ ۾ ہے۔ ایسی بہت کہتی ہے، دکھی منش نرک ۾ ہے، ہم تو بہت سکھ ۾ بیٹھی ہے، محل ماڑیاں، موٹرین آد ہے، سمجھتی ہے ہم تو سورگ ۾ ہے۔ گولڈن ایج، آئرن ایج ایک ہین بات ہے۔

تو پہلی پہلی دو باپ کی بات بدھی ۾ بٹھانی ہے۔ باپ ہین خد اپنی پہچان دیتی ہے۔ وہہ سرووّیاپی کیسی ہو سکتا ہے؟ کیا لوکک باپ کو سرووّیاپی کہینگی؟ ابھی تم چتر ۾ دکھاتی ہو آتما اور پرماتما کا روپ تو ایک ہین ہے، اس ۾ فرق نہیں۔ آتما اور پرماتما کوئی چھوٹا بڑا نہیں۔ سبھی آتمائیں ہے، وہہ بھی آتما ہے۔ وہہ سدا پرمدھام ۾ رہتی ہے۔ اس لیئی انہین پرم آتما کہا جاتا ہے۔ صرف تم آتمائیں جیسی آتی ہو ویسی میں نہیں آتا۔ میں انت ۾ اس تن ۾ آکر پرویش کرتا ہوں۔ یہہ باتین کوئی باہر کا سمجھہ نہ سکی۔ بات بڑی سہج ہے۔ فرق صرف اتنا ہے جو باپ کی بدلی ویکنٹھواسی کرشن کا نام ڈال دیئا ہے۔ کیا کرشن نین ویکنٹھ سین نرک ۾ آکر راج یوگ سکھایا؟ کرشن کیسی کہہ سکتا ہے دیہہ سہت... مامیکم یاد کرو۔ دیہہ دھاری کی یاد سین پاپ کیسی کٹینگی؟ کرشن تو ایک چھوٹا بچہ اور کہاں میں سادھارن منش کی ورِدھ تن ۾ آتا ہوں۔ کتنا فرق ہو گیا ہے۔ اس ایکھ بھول کی کارن سبھی منش پتت، کنگال بن گئی ہے۔

نہ مئن سروَوياپي هون، نہ ڪرشن سروَوياپي هئہ. هر شرير ۾ آتما سروَوياپي هئہ. مجهي تو اَپنا شرير ڀي نهين هئہ. هر آتما ڪو اَپنا اَپنا شرير هئہ. نام، هرايڪ شرير پر اَلگ اَلگ پرتا هئہ. نہ مجهي شرير هئہ اؤر نہ ميري شرير ڪا ڪوئي نام هئہ. مئن تو ٿوڙا شرير لونِ پر ليتا هون تو اِسڪا نام بدل ڪر برهما رکا هئہ. ميرا تو برهما نام نهين هئہ. مجهي سدا شِو هين کهتي هئہ. مئن هين سروَ ڪا سدگتي داتا هون. آتما ڪو سروَ ڪا سدگتي داتا نهين کهينگي. پرماتما ڪِي ڪيِي دُرگتي هوتي هئہ ڪيا؟ آتما ڪي هين دُرگتي اؤر آتما ڪي هين سدگتي هوتي هئہ. يهہ سڀي باتين ويچار ساگر منٿن ڪرني ڪي هئہ. نهين تو دوسرون ڪو ڪئسي سمجهائينگي. پرنتو مايا اَئسي دُستر هئہ جو بچون ڪي ٻُڌي آگي نهين ٻڍني ديتي. دِن ڀر جهرمئي جهنگمئي ۾ هين ٽائيم ويسٽ ڪر ديتي هئہ. باپ سين ڀچارني ڪي ليئي مايا ڪتنا فورس ڪرتي هئہ. ڦر ڪئين ٻچي تو ٽوُٽ پرتي هئہ. باپ ڪو ياد نہ ڪرني سين اَوستا اَچل اَڏول نهين بن پاتي. باپ گهڙي گهڙي ڪڙا ڪرتي، مايا گِرا ديتي. باپ کهتي ڪيِي هار نهين کاني هئہ. ڪلپ ڪلپ اَئسا هوتا هئہ، ڪوئي نئين بات نهين. مايا جيِت اَنت ۾ بن هين جائينگي. راوڻ راجيہ خلاص تو هونا هين هئہ. ڦر هم نئين دنيا ۾ راجيہ ڪرينگي. ڪلپ ڪلپ مايا جيِت بني هئہ. اَنگِنت وار نئين دنيا ۾ راجيہ ڪيئا هئہ. باپ کهتي هئہ ٻُڌي ڪو سدا ٻِزي رکو تو سدا سيف رهينگي. اِسڪو هين سوَدرشن چڪرڌاري کها جاتا هئہ. باقي اِس ۾ هِنسا آد ڪي بات نهين هئہ. برهمڻ هين سوَدرشن چڪرڌاري هوتي هئہ. ديوتائون ڪو سوَدرشن چڪراڌاري نهين کهينگي. پتت دنيا ڪي رسم رِواج اؤر ديوي ديوتائون ڪي رسم رِواج ۾ بهت اَنتر هئہ. مرتيوُلوڪ والي هين پتت پاون باپ ڪو ٻُلاتي هئہ، هم پتتون ڪو آڪر پاون بنائو. پاون دنيا ۾ لي چلو. تمهاري ٻُڌي ۾ هئہ آج سين پانچ هزار ورش پهلي پاون دنيا ٿي، جسڪو سنيگ کها جاتا هئہ. تريتا ڪو نئين دنيا نهين کهينگي. باپ نين سمجهايا هئہ، وهہ هئہ فرسٽ ڪلاس، وهہ هئہ سيڪنڊ ڪلاس. ايڪ ايڪ بات اَچي ريت ڌارڻ ڪرني چاهيئي جو ڪوئي آڪر سُني تو ونڊر کائي. ڪوئي ڪوئي ونڊر ڀي کاتي هئہ، پرنتو فُرصت نهين جو پرشارٿ ڪري. ڦر سُنتي هئہ پوِتر ضرور بننا هئہ. يهہ ڪام وڪار هين منش ڪو پتت بناتا هئہ، اُنڪو جيِتني سين تم جگت جيِت بنينگي. پرنتو ڪام وڪار اُنهون ڪي جئسي پوُنجي هئہ، اِس ليئي وهہ اَڪير نهين بولتي هئہ. صرف کهتي هئہ من ڪو وَش ۾ ڪرو. ليڪن من اَمن تب هو جب شرير ۾ نهين هو. باقي من اَمن تو ڪيِي هوتا هين نهين. ديهہ ملتي هئہ ڪرم ڪرني ڪي ليئي تو ڦر ڪرماتيت اَوستا ۾ ڪئسي رهينگي؟ ڪرماتيت اَوستا کها جاتا هئہ مُردي ڪو. جيِتي جي مُردا اَٿوا شرير سين ڍِٺئي. باپ تمڪو شرير سين نيارا بنني ڪي پڙهائي پڙهاتي هئہ. شرير سين آتما اَلگ هئہ. آتما پرمڌام ڪي رهني والي هئہ. آتما شرير ۾ آتي هئہ تو اُسي منش کها جاتا هئہ. شرير ملتا هئہ ڪرم ڪرني ڪي ليئي. ايڪ شرير چوڙ ڦر دوسرا شرير ڪرم ڪرني ليئي لينا هئہ. شانتي تو تب هو جب شرير ۾ نهين هئہ. موُل وطن ۾ ڪرم هوتا نهين. سوکيم وطن ڪي تو بات هين نهين. سرشٽي ڪا چڪر يهان ڦِرتا هئہ. باپ اؤر سرشٽي چڪر ڪو جاننا، اِسڪو هين

نالیج کھا جاتا ھئہ. سوکیم وطن ۾ نہ سفید پوشڈاري، نہ سجي سجائي، نہ نانگ بلائین پھني ھوئي شنکر آد ھین ھوتي. باقي برھما اؤر وشنو کا راز باپ سمجھاتي رھتي ھئہ. برھما یھان ھئہ. وشنو کي دو روپ پي یھان ھئہ. وھ صرف ساکیاتکار کا پارٽ ڊراما ۾ ھئہ، جو دِویہ درشٽي سین دیکا جاتا ھئہ. ڪِرمنل آنکون سین پؤتر چیز دکائي نہ پري.اَچا!

میٺي میٺي سکیلڌي بچون پرت مات-پتا باپ دادا کا یاد پیار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون کو نمستي.

ڈارٹا کي لیئي مُکیہ سار

(1) اَپني آپکو سدا سیف رکني کي لیئي بُڌي کو ویچار ساگر منٿن ۾ بِزي رکنا ھئہ. سوَدرشن چکرڈاري بن کر رھنا ھئہ. جھرمئي جھنگمُئي ۾ اَپنا سمیہ نھین گنوانا ھئہ.

(2) شریر سین ڊٽئچ رھني کي پڙھائي جو باپ پڙھاتي ھئہ، وھ پڙھني ھئہ. مایا کي فورس سین بچني کي لیئي اَپني اَوستا اَچل اَڈول بناني ھئہ.

وردان - سدا اُمنگ اُتساہ ۾ رھہ من سین خوشي کي گیت گاني والي اَوناشي خوشنصیب ڀوَ

آپ خوشنصیب بچي اَوناشي وِڌي سین اَوناشي سِڌیان پراپت کرتي ھو. آپکي من سین سدا واہ واہ کي خوشي کي گیت بجتي رھتي ھئہ. واہ بابا! واہ تقدیر! واہ میٺا پریوار! واہ سریشٽ سنگم کا سُھاونا سمیہ! ھر کرم واہ واہ ھئہ اِس لیئي آپ اَوناشي خوشنصیب ھو. آپکي من ۾ کبھي واۓ، آۓ (کیون، مئن) نھین آ سکتا. واۓ کي بجاۓ واہ واہ اؤر آۓ کي بجاۓ بابا بابا شبد ھین آتا ھئہ.

سلوگن - جو سنکلپ کرتي ھو اُسي اَوناشي گوَرنمینٽ کي اِسٽئمپ لگاۓ دو تو اَٹل رھینگي.